

N:o 213.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse af § 9 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897; gifven Stockholms slott den 16 april 1909.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse af § 9 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Hugo Hamilton.

Förslag

till

Lag

**om ändrad lydelse af § 9 i lagen angående köttbesiktning och slakthus
den 22 december 1897.**

Härigenom förordnas, att § 9 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Närmare föreskrifter om besiktning och stämpling af kött samt om stämplarnas beskaffenhet meddelas af Konungen.

Konungen må ock, utan hinder af stadgandena i § 5 mom. 1 samt § 6 mom. 1 och 4, meddela de särskilda föreskrifter beträffande besiktning och stämpling af kött, afsedt att utföras till utlandet, som äro betingade af det främmande landets bestämmelser i ämnet.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16
april 1909.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Statsråden: PETERSSON,
 HEDERSTIERNA,
 HAMMARSKJÖLD,
 SWARTZ,
 grefve HAMILTON,
 grefve EHRENSVÄRD,
 MALM,
 LINDSTRÖM,
 NYLANDER.

Efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet anförde chefen för civildepartementet, statsrådet grefve Hamilton.

Enligt § 5 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897 skall vid slakt af nötkreatur, får, get, svin eller häst i offentligt slakthus eller annan under offentlig kontroll ställd slakterianstalt besiktningsman anställa undersökning före nedslaktningen å djuret med hänsyn till dess hälsotillstånd samt efteråt å dess kött och inälfvor med afseende å deras duglighet till människoföda.

Vidare stadgas i § 6, att kött, som vid besiktning enligt slakthuslagen godkännes, skall förses med stämpel, utvisande, där slakt och besiktning ägt rum i slakthus, hvarom förut nämnts, att så skett, men

eljest att köttet undergått annan vederbörlig besiktning inom någon stad med köttbesiktningstväng. Anträffas vid besiktning kött, som först efter särskild behandling kan utan men för hälsan användas till människoföda, skall köttet under besiktningsmannens kontroll undergå sådan behandling samt förses med särskild stämpel. De sålunda omförmälda stämplarna skola angifva tid och ort för besiktningen samt för öfrigt vara hvart slag för sig lika för hela riket, nämligen en för godkänt kött efter djur, slaktadt i sådant slakthus, hvarom förut nämnts, en för annat godkänt kött och en för kött, som undergått särskild behandling.

Enligt § 9 äger Konungen meddela närmare föreskrifter om besiktning och stämpling å kött samt om stämplarnas beskaffenhet. Sådana föreskrifter äro meddelade i nådiga kungörelsen den 31 december 1897.

För att kunna afgöra, huruvida slaktadt kött är dugligt till människoföda, är nödvändigt, att flera insnitt göras i köttet och öfriga organ, och särskildt att skära lymfkörtlarna i skifvor. Innan i slakthus slaktadt kött undergått sådan behandling, som nu nämnts, kan följaktligen den i lagens 6 § föreskrifna stämpling icke äga rum.

I en den 18 maj 1908 dagtecknad skrivelse har styrelsen för Malmö stads slakthus gjort underdånig framställning om vidtagande af åtgärder till åstadkommande af sådana förändringar i gällande svenska författningar, att bestämmelserna i dessa icke måtte lägga hinder i vägen för utförsel af kött från offentligt slakthus till Tyskland.

I denna skrivelse anför slakthusstyrelsen, att ett väsentligt hinder för utförsel af kött till Tyskland ligger i brist på öfverensstämmelse mellan å ena sidan i Tyskland gällande bestämmelser angående besiktning af kött, som införes från annat land, samt å andra sidan i Sverige gällande föreskrifter rörande köttbesiktning. Enligt de tyska bestämmelserna få nämligen de organ och öfriga kroppsdelar, på hvilka undersökning skall ske, icke vara anskurna, dock att i vissa bröstlymfkörtlar och i hjärtmuskulaturen ett snitt må vara gjordt. Anledningen till dessa föreskrifter är uppenbarligen den, att de tyska myndigheterna velat bevara åt sig möjligheten att verkställa en fullständig undersökning i syfte att utröna, huruvida det importerade köttet är dugligt till människoföda.

Enligt de svenska bestämmelserna undersökt kött kan följaktligen icke till Tyskland införas, då det genom den i Sverige föreskrifna undersökningen blifver försatt i sådant skick, att det icke motsvarar i Tyskland gällande införselbestämmelser.

Öfver slakthusstyrelsens ifrågavarande framställning hafva särskilda sakkunniga, hvilka tillkallats för utarbetande af utredning och förslag rörande kontroll vid införsel af kött m. m., afgifvit utlåtande.

De sakkunniga anse, att det från det svenska landbrukets synpunkt vore i hög grad önskvärdt, om en utförsel af här omnämnda art kunde komma till stånd. Någon utförsel af lefvande kreatur kan nämligen, enligt hvad de sakkunniga meddela, alltsedan år 1897 icke äga rum, enär Tyskland nyssnämnda år förbjudit införsel af idisslare och svin i lefvande tillstånd. Icke heller till England kan en dylik utförsel af lefvande kreatur på grund af det sedan år 1892 gällande engelska importförbudet försiggå. Vårt land är sålunda, anför de sakkunniga vidare, hänvisadt till den inländska marknaden samt till våra grannländers begränsade marknader. Den svenska produktionen af köttvaror är emellertid under vissa förhållanden större än hvad sålunda med fördel kan afsättas, äfven om landet under de senaste åren på grund af goda foderår och gynnsamma förhållanden inom industrien kunnat någorlunda konsumera sin produktion. Skulle dåliga foderår inträffa, måste utmönstringen från de för tillfället mycket stora kreatursbesättningarna blifva betydande, och om då ingen utväg finnes att å främmande marknader bereda afsättning för detta öfverskott, hafva vi, mena de sakkunniga, att emotse för de svenska köttproducenterna bekymmersamma förhållanden.

En särskild anledning till att en sådan lättnad nu bör ifrågasättas är, enligt de sakkunnigas mening, att under innevarande sommar den nya ångfärjeförbindelsen Trelleborg—Sassnitz kommer att öppnas. Genom denna mera direkta förbindelse möjliggöres en snabb och billig transport af kött till den tyska marknaden.

De sakkunniga finna uppenbart, att det land, som önskar utföra kött, måste anpassa sig efter gällande föreskrifter i införsellandet, och hänvisa härvid till det förhållandet, att Danmark, som helt nyligen utfärdat detaljerade bestämmelser angående undersökning af för export afsedt kött, funnit sig föranlätet att medgifva vissa undantag från dessa allmänna bestämmelser i afseende å export till sådana länder, hvilkas bestämmelser för införsel af kött lägga hinder i vägen för en fullständig undersökning af detsamma i exportlandet.

De sakkunniga hemställa, att åtgärder måtte vidtagas i syfte att till § 6 i nu gällande lag angående köttbesiktning och slakthus af den 22 december 1897 fogas ett moment af följande lydelse:

»Hvad här ofvan i § 5 mom. 1 samt § 6 mom. 1 och 4 stadgas rörande besiktning och stämpling af kött gäller icke beträffande kött,

som skall utföras till land, hvars bestämmelser för införsel af kött lägga hinder i vägen för en fullständig undersökning af detsamma.»

Under förutsättning af att denna ändring kommer till stånd, föreslå de sakkunniga, att medicinalstyrelsen måtte få nådigt uppdrag utfärda särskilda föreskrifter om sådan besiktning och märkning af här omhandlade för utförsel afsedda kött, att därigenom så vidt ske kan förhindras, att från riket utföres kött, som är till människoföda otjänligt.

Jämväl medicinalstyrelsen har, på grund af nådig remiss, afgifvit utlåtande i ärendet och därvid tillstyrkt åtgärder i den af de sakkunniga angifna riktning.

För egen del finner jag angeläget, att det hinder undanröjes, som föreligger mot att till Tyskland utföra kött af djur slaktadt i offentligt slakthus eller annan under offentlig kontroll ställd slakteriinrättning. Någon fara för att underhålligt kött kommer att till skada för köttexporten utföras, därest sådan fullständig undersökning, som i slakthuslagen förutsättes, icke behöfver ske, torde ej föreligga, då Eders Kungl. Maj:t ej lär underlåta att tillse, att nödiga föreskrifter om undersökning af sådant kött meddelas, ehuru denna undersökning, såsom förut antydts, med hänsyn till de tyska bestämmelserna icke kan blifva af beskaffenhet att gifva fullt säkert resultat.

Jag tillåter mig i detta sammanhang erinra om innehållet i nådiga kungörelsen den 22 januari 1898 angående hvad vid utförsel sjöledes till utlandet af färskt kött af nötkreatur skall iakttagas, hvori meddelats stadganden i syfte att förekomma utförsel sjöledes af kött, som är skämtdt eller på annat sätt skadadt eller härrör från djur, angripet af sådan sjukdom, att köttet är otjänligt till människoföda eller eljest af beskaffenhet att icke böra utföras. Denna författnings bestämmelser äga för närvarande icke annat än i visst afseende tillämpning å godkänt och stämpladt kött af djur, som slaktats i offentligt slakthus eller annan under offentlig kontroll ställd slakteriinrättning. Emellertid torde föreskrifter i hufvudsaklig öfverensstämmelse med dessa stadganden böra meddelas äfven beträffande sådant till utförsel afsedt kött, hvarom nu är fråga.

Det undantag från slakthuslagens bestämmelser, som nu af mig ifrågasättes, torde lämpligen kunna ske genom ett tillägg till § 9 i slakthuslagen af innehåll, att Konungen må, utan hinder af stadgandena i § 5 mom. 1 samt § 6 mom. 1 och 4, meddela de särskilda föreskrifter beträffande besiktning och stämpling af kött, afsedt att utföras till utlandet, som äro betingade af det främmande landets bestämmelser i ämnet.

I enlighet härmed har jag låtit inom civildepartementet uppgöra förslag till lag om ändrad lydelse af § 9 i lagen angående köttbesiktning och slakthus den 22 december 1897.

Efter att hafva uppläst nämnda lagförslag hemställde departementschefen, att samma förslag måtte framläggas för Riksdagen till antagande.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däruti statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla samt förordnade, att proposition i ämnet skulle till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Carl G. Edman.
